

พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอน
ภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36*

Academic Leadership Behavior of Administrators Affecting Teaching
Competencies of Chinese Language Teachers in Secondary Schools
Under The Secondary Educational Service Area Office 36

อติตยา จอมดวง (Athittaya Chomduang)^{**}

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririth)^{***}

เชิดศักดิ์ ศุภโสภณ (Cherdsak Supasophon)^{***}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 2) สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 และ 3) พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าแผนกภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 144 คน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยวิธี Stepwise Multiple regression

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการ

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง “พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36” หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย

** นักศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย

(M.Ed in Educational Administration at Graduate School , Chiangrai College)

*** อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย e-mail: siririth@gmail.com

(Advisor in Educational Administration at Graduate School, Chiangrai College)

เสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ตามลำดับ 2) สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวัดและประเมินผล รองลงมา คือ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา ตามลำดับ และ 3) พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X1) และด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X3) ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 โดยภาพรวม ($\hat{Y}_{tot}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายเท่ากับ 0.498 มีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 24.8 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย 0.33 ซึ่งสามารถเขียนเป็น สมการวิเคราะห์การถดถอย ได้ดังนี้

$$\hat{Y}_{tot} = 2.625 + 0.598 X1 - 0.251 X3$$

คำสำคัญ : พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร, สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน

Abstract

This research were aimed to study 1) Academic Leadership Behavior of Administrators in Secondary Schools Under The Secondary Educational Service Area Office 36 2) Teaching Competencies of Chinese Language Teachers in Secondary Schools Under The Secondary Educational Service Area Office 36 and 3) Academic Leadership Behavior of Administrators Affecting Teaching Competencies of Chinese Language Teachers in Secondary Schools Under The Secondary Educational Service Area Office 36. The sample size 144 respondents that consisted of Administrators, Deputy Administrators and Head of Foreign Language Department in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office 36. The instrument was used the questionnaire with five-level scale included the level of Academic Leadership Behavior of Administrators and Teaching Competencies of Chinese Language Teachers which the reliability is 0.98. The statistics used in data analysis were percentage (%) mean ($\bar{X}$) standard deviation (S.D.) and multiple regressions of Stepwise regression method.

The results showed that 1) Academic Leadership Behavior of Administrators in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office 36. As a whole and an individual, were at a high level. In order mean from maximum to minimum were as follows; Manage Instructional Program, Promote School Climate and Define School Mission respectively 2) Teaching Competencies of Chinese Language Teachers in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office 36. As a whole and an individual, were at a high level.

In order mean from maximum to minimum were as follows; Assessment and Evaluation, Teaching and Learning the Language, Media, Curriculum Administration and Objective of the course and Materials respectively and 3) Academic Leadership Behavior of Administrators Affecting Teaching Competencies of Chinese Language Teachers in Secondary Schools Under The Secondary Educational Service Area Office 36 were Academic Leadership Behavior of Define School Mission (X_1) and Academic Leadership Behavior of Manage Instructional Program (X_3). All factors have affected Teaching Competencies of Chinese Language Teachers in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office 36 in overall ($\hat{Y}_{tot}$). Its statistical significance was at .05 level. The correlation coefficient is equal to 0.498. Effectiveness in the prediction was 24.8 percent and the standard deviation of the prediction was 0.33. Which can be written as the following equation regression analysis.

$$\hat{Y}_{tot} = 2.625 + 0.598 X_1 - 0.251 X_3$$

Keywords : Academic Leadership Behavior of Administrators, Teaching Competencies of Chinese Language Teachers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ในปี 2558 ในภาคส่วนของประชาชน นักเรียน นักศึกษา และคนในท้องถิ่นต้องปรับตัวตั้งรับการแข่งขันในระดับประเทศ การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้ภาคการศึกษาต้องปรับระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทที่ต้องเปลี่ยนแปลงในอนาคตทั้งด้านทักษะวิชาชีพและภาษา เพราะเมื่อมีการเปิดประตูสู่ประชาคมอาเซียนแล้วทุกอย่างจะอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน ประชาคมอาเซียนจะเกิดขึ้นได้ การศึกษา คือกระบวนการหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และมีบทบาทอย่างยิ่งในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มั่นคงและยั่งยืนอย่างเท่าเทียม (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555: 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ส่งผลให้ประเทศไทยเกิดการปฏิรูปการศึกษาครั้งยิ่งใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างตามมาไม่ว่าจะเป็นโครงสร้าง กระบวนการ และการเรียนการสอน ซึ่งเป้าหมายที่สำคัญคือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาซึ่งทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง งาน

วิชาการของโรงเรียนประกอบด้วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก ซึ่งโรงเรียนจะต้องสร้างหลักสูตรของตนเอง ดังนั้นครูจะต้องทำหน้าที่ในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางวิชาการ การบริหารงานวิชาการทั้งด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาการจัดการกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดผลประเมินผล สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษานับว่ามีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาและความจำเป็นของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 9)

ปัจจุบันมีความตื่นตัวด้านการเรียนรู้ภาษาจีนกันมากในหมู่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานโดยพบว่า ขณะนี้มีโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เปิดสอนภาษาจีนกว่า 500 แห่ง โรงเรียนสังกัด สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เปิดสอนภาษาจีน 485 โรงเรียน มีนักเรียนที่เรียนภาษาจีนกว่า 200,000 คน มีการจัดตั้งศูนย์ภาษาจีนในโรงเรียน 31 แห่งและเปิดศูนย์ระดับเขตการศึกษา 4 แห่ง ในส่วนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ก็มีการเปิดสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่การจัดการเรียนการสอนยังประสบปัญหาและขาดความพร้อมหลายด้าน เช่น หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐาน ครูสอนภาษาจีน มาตรการส่งเสริมที่เป็นเอกภาพ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาจีน สิ่งสำคัญคือต้องมีครูที่มีคุณภาพ แต่เวลานี้ครูที่มีมักจะสอนให้เด็กเข้าใจยาก ทำให้เด็กไม่ค่อยสนใจ ในขณะที่ครูที่สอนเก่งจะมีวิธีสอนให้เด็กเรียนแล้วรู้สึกง่ายและสนุกกับการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรมีสมรรถภาพ และมีความรู้ คุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ชุน ลี (2550) ได้ศึกษาวิจัย สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจุบันสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาและนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยไม่สอดคล้องกันในแต่ละระดับครูผู้สอนชาวจีนที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ นักเรียนขาดความเข้าใจในการเรียน ไม่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีลักษณะแบบจีน และบรรยากาศไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวนวัสดุ-อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอประมาณไม่พอเพียง การนิเทศไม่เอื้ออำนวยต่อครูผู้สอน ด้านหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาไม่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนตามระดับชั้นและไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรภาษาต่างประเทศ ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช่วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินผล

ผลการสำรวจของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าการศึกษาไทยกำลังมีปัญหาควรแก้ไข อาทิ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จากการประเมินภายนอกสถานศึกษา ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งได้สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชาติ สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่มีประสิทธิภาพทางวิชาการ กล่าวคือ 1) ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ 2) ครูไม่มีศักยภาพเพียงพอในการจัดการเรียนการสอน และ 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้บริหาร

การศึกษาทุกระดับจะต้องดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2551: ว1-2 – ว1-3)

การจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 มีอำนาจ หน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา มีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 59 แห่ง ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย จำนวน 41 แห่ง พื้นที่จังหวัดพะเยา 18 แห่ง บริหารจัดการศึกษากำหนดเป็นกลุ่มโรงเรียน ตามระเบียบสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 10 มีนาคม 2558 ในเขตพื้นที่บริการ 18,013.369 ตารางกิโลเมตร 27 อำเภอ 192 ตำบล 2,613 หมู่บ้าน มีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา 3,450 คน

การบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพนั้น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อันหมายถึงการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีการกระทำหรือทำที่ที่แสดงออกถึงความสามารถในการบริหารกิจกรรมของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมวิชาการให้ได้ผลดี พฤติกรรมดังกล่าวของผู้บริหารจะก่อให้เกิดสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานของครู ช่วยให้คุณภาพการสอนของครูดีขึ้น ครูมีความสนใจและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี สุขวิบูลย์ และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ (2559: 1452) พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความจำเป็นพื้นฐาน ด้านความรุดร่ง ด้านบริหารคน ด้านหลักการปกครอง ด้านความยืดหยุ่น ด้านมีหลักการ และด้านการมองการณ์ไกลที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เพื่อให้ผู้บริหารสามารถใช้ภาวะผู้นำทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน นำไปสู่การบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

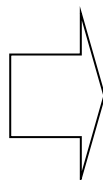
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36
2. เพื่อศึกษาสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36
3. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

กรอบแนวคิดการวิจัย

พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 มี 3 ด้าน คือ

1. ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทาง
วิชาการของโรงเรียน

สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 มี 5
ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา
3. ด้านเทคนิคและวิธีการสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน

ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนก
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 55 โรงเรียน
รวมจำนวน 165 คน ในปีการศึกษา 2558

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนก
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 48 โรงเรียน
รวมจำนวน 144 คน โดยการเปิดตารางสำเร็จของ เครจซี่ และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 100) โดย
การสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับสลาก

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียน
การสอน และด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ตามแนวคิดของ ฮอลลิงเจอร์ และเมอร์ฟี
(Hallinger and Murphy) (1985: 221 – 224)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านจุดประสงค์และเนื้อหา
วิชาการ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ตามแนวคิดของ
ฟินอคเชียโร (Finocchiaro) (1989: 21)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอน
ภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ในตำแหน่ง และวุฒิ
การศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ทั้ง 3 ด้าน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สภาพสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ทั้ง 5 ด้าน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

4. การสร้างเครื่องมือ

4.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สร้างแบบสอบถาม

4.2 ดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่า IOC และปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้กับผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และหัวหน้าแผนกภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34 จังหวัดเชียงใหม่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาโดยภาพรวมเท่ากับ 0.98 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง เมื่อแยกเป็นรายด้านประกอบด้วย พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.87 , 0.95 และ 0.96 ตามลำดับ และสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน ด้านหลักสูตร ด้านจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.94 , 0.90 , 0.79 , 0.92 และ 0.96 ตามลำดับ

4.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น แล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ของการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ปรับปรุงจากบุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ปรับปรุงจากบุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 วิเคราะห์โดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (multiple regressions) โดยวิธี stepwise regression

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 สถานภาพส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 79 คน (ร้อยละ 54.90) มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 58 คน (ร้อยละ 40.30) จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 95 คน (ร้อยละ 68.10) และมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 47 คน (ร้อยละ 32.60)

1.2 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.42)

และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.47) รองลงมา คือ ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46) และ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.42)

1.3 สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.38) และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.41) รองลงมา คือ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.40) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.50) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.44) และด้านจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.55)

1.4 พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ คือ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X_1) และด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายการตัดสินใจต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 โดยภาพรวม ($\hat{Y}_{tot}$) เท่ากับ .498 ค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ .248 หมายความว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X_1) และพฤติกรรม ภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_3) สามารถทำนายการตัดสินใจ ต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 โดยภาพรวม ($\hat{Y}_{tot}$) ได้ร้อยละ 24.8 ค่าประสิทธิภาพในการทำนายปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ .237 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard error) เท่ากับ .33318 ในลักษณะนี้ แสดงว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X_1) และพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_3) ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 โดยภาพรวม ($\hat{Y}_{tot}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถเขียนเป็น สมการวิเคราะห์ การถดถอยได้ดังนี้

$$\hat{Y}_{tot} = 2.625 + 0.598 X_1 - 0.251 X_3$$

2. อภิปรายผลการวิจัย

พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทาง วิชาการของโรงเรียน และ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีการฝึกอบรมความรู้ ทฤษฎี และการฝึกประสบการณ์ด้าน การบริหารงาน ตลอดจนเทคนิควิธีการใหม่ๆ ในการบริหารโรงเรียน โดยทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 36 ได้จัดให้มีการอบรม สัมมนา เผยแพร่แนวคิด วิธีการใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา มีการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนเป็นประจำทุกเดือน จึงทำให้ผู้บริหารมีการเน้นคุณภาพในด้าน การจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อเสริมบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน ซึ่ง ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จตามภารกิจของโรงเรียนต่อมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงจันทร์ แสงกล้า และดาววรรณ ถวิลการ (2557: 818 - 829) พบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ตามความรับรู้ของครูเห็นว่า ผู้บริหารเน้นด้าน การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน และด้าน การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมถวิล ศิลปคนธรรพ์ (2557: 177 - 187) พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาครโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สารกรณ์ (2556: 95 - 98) พบว่า การรับรู้ของครูต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมและรายด้าน พบว่า ครูมีระดับการรับรู้ต่อพฤติกรรม ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน รองลงมา คือ ด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศและการ ประเมินผลด้านการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของพสุธิดา ต้นตราจิม และธีระวัฒน์ จันทิก (2559: 945) พบว่า คุณลักษณะภาวะผู้นำบุคลากรรุ่นใหม่ ควรประกอบด้วย มีความยืดหยุ่นในการทำงาน มีทักษะการคิดและการ รับรู้ การสร้างขวัญและกำลังใจต่อทีมงาน ตั้งใจและทุ่มเทในการทำงาน สร้างสรรค์เทคโนโลยี และเป็นผู้มี วิสัยทัศน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภา ชมภูมิ่ง และคณะ (2558: 760) พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย เขตภาคเหนือตอนบน ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ให้เอื้อต่อการ เรียนการสอนพัฒนานักเรียน ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดทักษะ ชีวิต และกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรม และส่งเสริมให้ครูแสวงหาความรู้ใหม่ๆ มีทักษะเข้าถึงสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย คือ ด้านการวัดและประเมินผลรองลงมา คือ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการ สอน ด้านหลักสูตร และด้านจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่จบการศึกษาในสาขา วิชาเอกภาษาจีน และมาศึกษาต่อในศาสตร์ทางวิชาชีพครูด้วยการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพ ครู และได้เข้าอบรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการเขียนแผนการสอน การ วิเคราะห์หลักสูตรเพื่อการทำจุดประสงค์การเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอนภาษาจีนในรูปแบบต่างๆ การสร้าง แบบทดสอบเพื่อการวัดผลตามหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฝิง บิน บิน (2554: 108 - 110) พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย โดยรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา ภู่อานานุสรณ์ (2552: 112 - 115)

พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปภาสิริ อนันตชาติ และปองสิน วิเศษศิริ (2552: 13 – 27) พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นั้นผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร จัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนาให้ครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนและเอกสารประกอบหลักสูตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิทย์ สุขะวัชรินทร์ และคณะ (2557: 776) พบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ควรสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการโดยเฉพาะการเป็นต้นแบบการสอนภาษาจีน สร้างความโปร่งใส สะท้อนกำไร-ขาดทุนและความมั่นคงในกิจการของโรงเรียน ควบคู่กับพัฒนาและใช้กลไกขับเคลื่อนการจัดการโรงเรียนเพื่อยกระดับความสำเร็จและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน และพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน ส่งผลต่อสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน เป็นการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายของโรงเรียน และการสื่อสารเป้าหมายของโรงเรียน ซึ่งการที่ผู้บริหารกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนอย่างชัดเจน โดยให้ทีมงานหรือบุคลากรในโรงเรียนมีส่วนในการกำหนดเป้าหมาย กรอบ ขอบเขตของหน้าที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติ โดยเฉพาะงานด้านวิชาการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการกำหนดระดับ ทิศทางข้อดี หรือข้อเสียอันจะเกิดได้ในอนาคต เป็นการง่ายต่อครูในการปฏิบัติการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการปฏิบัติงานล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ผู้บริหารที่มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการจะสามารถริเริ่ม แนะนำ และส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะครูผู้สอนให้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่คาดหวังและมีมาตรฐาน มีการมอบหมายงานกันอย่างชัดเจน มีการนิเทศและประเมินผลด้านการเรียนการสอน มีการพัฒนาหลักสูตรตลอดจนการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน พฤติกรรมเหล่านี้จะก่อให้เกิดสภาพที่เอื้อต่อการทำงานของครู ช่วยให้ครูมีความสนใจและกระตือรือร้นในการปรับปรุงและพัฒนาความสามารถและสมรรถภาพของตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธา อุณพิกุล (2550: 85 - 87) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมการสอนภาษาจีน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการจัดกิจกรรมการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Qin Jing และ บุญเลิศ ส่องสว่าง (2558: 1489 – 1498) พบว่า การบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ผู้บริหารควรบริหารหลักสูตรและนิเทศการศึกษาอย่างเป็นระบบ และทำอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการสอนความเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการควรสอดแทรกการใช้ภาษาจีนในทุกกิจกรรมของโรงเรียน และการวัดประเมินผลควรจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ควรให้ผู้บริหารประเมินความต้องการของครู เพื่อใช้ในการพัฒนาเป้าหมายด้านวิชาการ มีการแจ้งผลความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนให้คณะครูทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำความรู้และทักษะต่างๆที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.2 จากการวิจัยพบว่า สมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ควรส่งเสริมให้ครูสามารถประเมินผลการใช้หลักสูตรและรวบรวมข้อมูลที่ได้เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ให้ครูมีความรู้และความเข้าใจในความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และปรับเนื้อหาและสอดคล้องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในบทเรียนให้สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ ที่สามารถในการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ หรือห้องปฏิบัติการทางภาษา และมีความรู้เกี่ยวกับการนำผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินผลการเรียนและการปรับปรุงการเรียนการสอน

1.3 จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรนำการกำหนดภารกิจของโรงเรียน และสร้างเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน มาปรับปรุงเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน และควรมีการติดตามงานอย่างมีคุณภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในบริบทที่แตกต่างกัน ได้แก่การบริหารสถานศึกษาระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนหรือองค์กรต่างๆ

2.2 ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงพัฒนาเกี่ยวกับพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น ต้องมีการพัฒนาพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะด้านเกี่ยวกับเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา พร้อมทั้งมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

2.3 ควรศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถภาพการสอนของครูสอนภาษาจีนของสถานศึกษาที่มีบริบทและสภาพแวดล้อมของสังคมแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิรภา ชมภูมิ้ง อินทร์ จันทร์เจริญ และวีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์. (2558). “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย เขตภาคเหนือตอนบน.” **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน) : หน้า 760 – 769.
- จินตนา ภู่อานานุสรณ์. (2552). **ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี**.
- ขุน ลี. (2550). **สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยาลัยนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปภาสิริ อนันตชาติ และปองสิน วิเศษศิริ. (2552). “การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” **การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร**.” **วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED** ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 หน้า 13 – 27.
- เฟิง บิน บิน. (2554). **ปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในประเทศไทย. วิทยาลัยนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**.
- พสุธิดา ตันตราจิน และธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). “การพัฒนาภาวะผู้นำของบุคลากรรุ่นใหม่เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้.” **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน) : หน้า 932 – 948.
- ภัทรา อุณพิกุล. (2550). **บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการสอนภาษาจีน โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**.
- วรวิทย์ สุขะวัชรินทร์ และคณะ. (2557). “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนภาษาจีนในประเทศไทย.” **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) : หน้า 770 – 783.
- วาสนา สารกรณ์. (2556). **การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.

- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). **ประเทศไทยและโลกใบนี้**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- สมถวิล ศิลปคนธรรพ์ และสำเริง อ่อนสัมพันธ์. (2557). “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร.” **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม – ธันวาคม) หน้า 177 – 187
- แสงจันทร์ แสงกล้า และดาววรรณ ถวิลการ. (2557). “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1.” **วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฉบับพิเศษ** หน้า 818 – 829.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2551). **เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ “ครบรอบ ๙ปี สมศ.”**
- อัญชลี สุขวัญ และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ. (2559). “ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.” **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม) : หน้า 1452 – 1466.
- Hallinger P. and J. Murphy. (1985). “Assessing the Instructional Management Behaviors of Principals,” **Elementary School Journal**. 86(2) : 217 – 248.
- Finocchiaro, Marry. (1989). **English as a Second / Foreign Language: From Theory to Practice**. 4th ed. New York: Simon & Schuster.
- Qin Jing และ บุญเลิศ ส่องสว่าง. (2558). “การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1.” **การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2558**. หน้า 1489 – 1498.